

Resumé

V bakalářské práci Výzkum činnosti Arcidiecézní charity Praha se zaměřením na projekt Adopce na dálku[®] jsem se pokusil podat informace o činnosti této charity a o zpřístupnění vzdělání dětem z rozvojových zemí, který projekt Adopce na dálku[®] zajišťuje. Chtěl jsem svým výzkumem upozornit na důležitost práce charity, která přináší nejen finanční pomoc druhým, ale také směřuje k vytvoření pouta solidarity. Dochází tak k porozumění mezi lidmi a k prohlubování nové sociální citlivosti vůči lidem, kteří mají odlišnou kulturu.

Prvky globalizace mají za následek, že ne každý člověk je schopen reagovat na nové situace a podmínky. Někteří lidé se ocitají mimo společnost, ztrácejí perspektivu, uplatnění. Tak dochází k paradoxu, že prosperita na jedné straně světa může způsobit naprostou chudobu na straně druhé. I když nikdy nebude existovat rovnost mezi lidmi, přesto je důležitá solidarita s bližními. Důležitá je pomoc lidem ve formě investice do jejich budoucnosti, tj. do vzdělání, které povede k větší samostatnosti a soběstačnosti. Jedině tak se zmírní propastné rozdíly mezi zeměmi vyspělými a nejchudšími, sníží se negramotnost, neboť pouze člověk vzdělaný má před sebou světlejší budoucnost. V tomto směru je projekt Adopce na dálku[®] naprosto úžasný. Poskytuje okamžitou a účinnou službu těm nejchudším, kteří nemají nikoho, kdo by jim pomohl. Projekt je výjimečný také tím, že nezajišťuje pouze finanční pomoc, ale i lásku. Kromě obydlí, jídla a nezbytného vzdělání je potřeba věnovat i srdce, které je chrání a miluje. Projekt v tomto směru umožňuje dětem, že i z dopisů vyzařuje náklonnost k nim. Tato skutečnost vede k velké motivaci ve škole, neboť zájem, který je o ně projevován má velmi pozitivní význam. Děti zpětně obdarovávají své adoptivní rodiče svým vděkem, svými úspěchy ve studiu a utvrzují je v tak v tom, že jejich počínání má smysl.

Jedním z nádherných skutků v dějinách charity je založení nemocnice nazvané Dům úlevy v utrpení – Casa Sollievo della Sofferenza. Otec Pio z Pietrelcinu založil jeden z nejkrásnějších a nejmodernějších komplexů na světě, který papež Pius XII. velmi obdivoval a popisoval ho svým přátelům jako ústav, který je plodem jednoho z nejušlechtlejších vnuknutí, dlouho dozrávajícího ideálu, zdokonalovaného stykem s nejrozmanitějšími a nejkrutějšími stránkami mravního a tělesného utrpení společnosti.

Dovoluji si říci, že projekt Adopce na dálku[®], který je nejdominantnějším projektem Arcidiecézní charity Praha lze též obdivovat, neboť usnadňuje vzdělání těm nejchudším dětem na této planetě. Poskytuje jim lásku, srdce i lidskou důstojnost. Své resumé bych rád zakončil myšlenkou z knihy Dějiny charitativní činnosti Messina Rosaria „Chceme-li, aby v nás chudí viděli Krista, musíme nejdříve my vidět Krista v nich.“